

М О Т И В И

Към присъда по НОХД № 369/2021 г. на АРС, II н.с.

Районна Прокуратура–Пловдив, ТО-Асеновград е повдигнала обвинение против подсъдимия О.С.И., за това че: На неустановена дата през месец май 2021 година и до 13.08.2021 година, в град Асеновград, област Пловдив, като управител на „***“ ООД гр. Асеновград, без надлежно разрешение – по чл. 303, ал. 3 от Кодекса на труда (Лицата от 16 до 18 години се приемат на работа с разрешение на инспекцията по труда за всеки отделен случай.), е приел на работа – като сервитьор, лице, ненавършило 18-годишна възраст – СЛ. Д. М. (от неустановена дата през месец май 2021 г. до 26.07.2021 г. - на 16 години, а от 26.07.2021 г. до 13.08.2021 г. – на 17 години) от град Асеновград, област Пловдив – престъпление по **чл. 192а ал. 1 от НК**.

Съдебното производство протече по реда на гл. 28 от НПК, тъй като в разпоредително заседание бяха установени основанията за разглеждане на делото по този процесуален ред и бе направено изрично искане от страните. Затова и на основание чл. 252 ал.1 от НПК съдът разгледа делото по диференцираната процедура на глава двадесет и осма от НПК, незабавно след провеждане на разпоредително заседание.

Прокурорът поддържа изцяло така повдигнатото обвинение и предлага подсъдимият И. да бъде признат за виновен по него, като счита, че са налице предпоставките на чл. 78а от НК, поради което и пледира същият да бъде освободен от наказателна отговорност по реда на чл. 78а от НК с налагане на административно наказание.

Подсъдимият Осман Октай се признава за виновен и моли за административно наказание глоба в минимален размер.

Защитникът на подсъдимия – адв. Минцева се присъединява към становището на прокурора. Моли съда да освободи обвиняемия от наказателна отговорност и да му наложи административно наказание глоба в минимален размер.

Съдът на базата и след анализ на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Подсъдимият О.С.И. е роден на ***, българин, български гражданин, с висше образование, неженен, неосъждан, работещ като управител на „***“ ООД – гр. Асеновград, с адрес: ***, ЕГН: *****.

На неустановена дата през месец май 2021 г., подсъдимият бил във въпросното заведение, когато там дошли непълнолетната св. СЛ. Д. М. и майка ѝ – св. Т.А. М.. Там била и св. Р.Х.М., която работела в заведението първоначално като сервитьор, а считано от 31.05.2021 г. и като салонен управител. Свидетелите С.М. и Тинка М. изразили желание пред обвиняемия, първата да започне работа в заведението. Подсъдимият предложил на св. С.М.

работа като сервитьор в заведението, като □ обяснил, че първоначално за две седмици щяла да е на обучение по четири часа дневно, без да □ се заплаща, а след това - да я назначат с договор. Тогава св. С.М. казала на подсъдимия, че е на 16 години, но той не възразил, като й отговорил, че тогава договорът, с който ще я назначат ще е граждански. Свидетелите С.М. и Тинка М. се съгласили и първата започнала работа като сервитьор в заведението, съгласно уговорката с обвиняемия. През първите две седмици работела по четири часа дневно, за което не й се заплащало, а след това започнала работа редовна смяна и получавала заплащане в размер на 20 лева дневно, плюс 5 % от оборота. Нито при първоначалното й постъпване на работа в заведението като сервитьор, нито след това, подсъдимият не предприел действия по подписването на договор с непълнолетната св. С.М., включително и снабдяване с необходимото разрешение от Инспекцията по труда, съгласно чл. 303, ал. 3 от Кодекса на труда (Лицата от 16 до 18 години се приемат на работа с разрешение на инспекцията по труда за всеки отделен случай.). На 13.08.2021 г., докато св. С.М. била на работа като сервитьор в заведението, служители на Дирекция „Инспекция по труда“ – Пловдив извършили проверка на място, при което констатирали приетото на работа там непълнолетно лице – св. С.М. на 17 години. Сигнализирани били органите на Прокуратурата, за което и след извършена проверка, е било образувано настоящото наказателно производство. Свидетелката С.М. е родена на 26.07.2004 г., т.е. към началната дата на приемането й на работа от подсъдимия – неустановена дата през месец май 2021 г., същата е била навършила 16 години (към 26.07.2020 г.), но не е била навършила 18 години, т.е. била е непълнолетно лице. По този начин, от неустановена дата през месец май 2021 г. до 13.08.2021 г., подсъдимият, като съдружник и управител на посоченото по-горе дружество, е приел на работа – като сервитьор, лице, ненавършило 18-годишна възраст – св. С.М. (от неустановена дата през месец май 2021 г. до 26.07.2021 г. - на 16 години, а от 26.07.2021 г. до 13.08.2021 г. – на 17 години), без надлежно разрешение, изискващо се съгласно посочения по-горе текст от Кодекса на труда.

Горната фактическа обстановка, Съдът приема за безспорно установена на базата на самопризнанието на подсъдимия, както и на доказателствата събрани в досъдебната фаза, които го подкрепят и които на основание чл. 378 ал.2 от НПК съдът ползва, след прочитането и приемането им по реда на чл. 283 от НПК, а това са именно показанията на свидетелите СЛ. Д. М., Т.А. М., С.В.Г., Н.Й. М. и Р.Х.М., както и от приложението по делото писмени доказателства, прочетени в съдебното производство по реда на чл. 283 от НПК и надлежно приобщени към доказателствената съвкупност, а именно: справка за съдимост, характеристична справка, документи и копия, преписка, писма, протоколи, постановления. Съдът кредитира показанията на свидетелите като обективни, логични, съответстващи на събрания по делото доказателствен материал и кореспондиращи със самопризнанието на подсъдимия.

При така установената по несъмнен начин в хода на настоящото производство фактическа обстановка, Съдът намира, че с деянието си подсъдимият О.С.И. е осъществил от обективна и субективна страна състава на престъплението по чл. 192а ал. 1 от НК, тъй като: На неустановена дата през месец май 2021 година и до 13.08.2021 година, в град Асеновград, област Пловдив, като управител на „***“ ООД гр. Асеновград, без надлежно разрешение – по чл. 303, ал. 3 от Кодекса на труда (Лицата от 16 до 18 години се приемат на работа с разрешение на инспекцията по труда за всеки отделен случай.), е приел на работа – като сервитьор, лице, ненавършило 18-годишна възраст – СЛ. Д. М. (от неустановена дата през месец май 2021 г. до 26.07.2021 г. - на 16 години, а от 26.07.2021 г. до 13.08.2021 г. – на 17 години) от град Асеновград, област Пловдив.

От субективна страна деянието е извършено при форма на вината пряк умисъл, като подсъдимият е съзнавал общественно-опасният му характер, предвиждал е настъпването на общественно-опасните последици и е желал настъпването им.

Заедно с това съдът прецени, че по отношение на подсъдимия О.И. са налице всички материално-правни предпоставки предвидени в нормата на чл. 78А ал.1 от НК за освобождаването му от наказателна отговорност, а именно същият до настоящия момент не е осъждан, за престъплението за което съдът намери, че е виновен предвиденото наказание е лишаване от свобода до шест месеца и глоба от хиляда до три хиляди лева, от деянието няма причинени, подлежащи на възстановяване имуществени щети. Действително спрямо същия друг път е прилаган този институт по НОХД № 4292/2010 г., по описа на РС-Пловдив, като решението е влязло в сила на 04.02.2011г. Наложено административно наказание глоба в размер на 850 лева е изпълнено на 10.02.2011г. чрез прихващане на сумата от внесените парични задължения от осъдения по делото. Следователно по отношение на това административно наказване е настъпил институт аналогичен на реабилитацията по право, с което са заличени неговите последици, респ. отпаднала е пречката по чл. 78а ал.1 от НК за повторното приложение на института на освобождаване от наказателна отговорност с налагане на административно наказание. Ето защо за извършеното престъпление съдът освободи подсъдимия О.С.И. от наказателна отговорност, като му наложи административно наказание – глоба в минималния размер на предвидения в закона диапазон, а именно 1000 лв.

Според преценката на Съда именно това наказание като вид и размер се явява съответно на степента на обществена опасност на деянието и дееца и най-добре би изпълнило целите на наказанието посочени в разпоредбата на чл. 36 от НК.

Причините за извършване на престъплението са липсата на чувство за отговорност от страна на подсъдимия О.С.И. по отношение на собствените му действия и постъпки и незачитане на установения ред във връзка с наемането на работници по трудови правоотношения.

По изложените мотиви, Съдът постанови присъдата си.

РАЙОНЕН СЪДИЯ: